

intet Sted have udstrakt sig over hele Dæmningens Tværprofil, og det bekræfter — hvad der i øvrigt ogsaa har vist sig ved stedfundne talrige Boringer paa Stedet —, at selve Kernen i Dæmningen hviler paa fast Bund. Dæmningen er ca. 1,200 Fod lang og ca. 35 Fod høj over Tørvemosens Overflade. Den er bygget over en Tørvemose; som har indtil 12 Fod ned til fast Bund og har en Bredde af ca. 250 Fod. Ved Dæmningens Anlæg viste det sig særdeles vanskeligt at naa ned til Bunden, og man traf derfor den Foranstaltning at bygge Dæmningen med 4 Fod større Planumsbredde end den normale — den normale er 16 Fod — og med fladere Skraaningsanlæg end de sædvanlige, som ere 1—1½ Alen. Jeg skal endvidere oplyse, at der til Dæmningen er medgaaet 8,800 Kubikfavne Fyld eller ca. 1,500 Kubikfavne mere, end man efter almindelige Teorier blandt Ingeniører anser for at være fornødent. Jeg tror saaledes, at det maa siges, at der ved Dæmningens Anlæg er truffet saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, som i og for sig maatte anses for forsvarlige. Nu er det jo saa, at der altid er Usikkerhed ved ny Dæmninger. Der er altid en Tid, i hvilken Dæmningen skal kunne konsolidere sig, Jorden skal sætte sig, og det Græsdække, der anbringes derpaa, skal fæste Rod og blive tæt. Det er særlig nødvendigt i leret Jordbund, og at Jordbunden har været leret ved Vørslev Banens Anlæg, er utvivlsomt. Den Udgravning, der har fundet Sted til de opførte Dæmninger, har været stærkt lerholdig Jord. Det har ikke kunnet være andet, man er jo nødt til at tage den Fyld, der er paa Stedet, paa anden Maade kan det ikke gøres. Men naar Dæmningen skal have Tid til at sætte sig, gives der ogsaa en vis Garantitid, som paalægges vedkommende Entreprenør, og denne Garantitid er i Reglen et Aar efter Fuldførelsen. Men i Virkeligheden viser det sig ikke saa sjældent, at flere Aar ere nødvendige, for at Dæmninger fuldt ud skulle kunne sætte sig. Naar man saa spørger om Aarsagen til de stedfundne Skred, maa det siges, at den først og fremmest er at søge i den ualmindelig lange regnfulde Tid, vi have haft. Det er en Omstændighed, mod hvilken man forgæves vil søge at træffe Foranstaltninger. Den Behandlingsmaade, som man bruger ved nu at udbedre Skaden, er den sædvanlige, som man altid bruger i saadanne Tilfælde, og jeg skal her ganske parentetisk indskyde, at Ingeniørerne paa ingen Maade

her have staaet raadvilde over for, hvilken Fremgangsmaade der skulde benyttes — paa ingen Maade. Det er desværre alt for godt kendt, paa hvilken Maade man skal og maa behandle saadanne Baneskred. Det kender man meget godt fra tidligere Tid. Der skal anvendes god fast Fyld, for saa vidt som det kan faas, Grus, for at erstatte den udskredne Fyld, og dernæst afdræner man den nedskredne Fyld dels ved Sten og dels ved Risfaskiner. Naar der nu tales saa meget om og lægges saa megen Vægt paa de Dæmningsskred, der ere forefaldne i denne Tid, skal jeg hen-vise til, at Dæmningsskred er noget, som har fundet Sted, saa længe vi have haft Baner her i Landet, og der har endda været ret betydelige Skred. Der var saaledes i 1864 et meget stort Skred ved Birkerød paa Nordbanen, som var anlagt samme Aar. I 1877 havde vi det store Skred ved Elverdamsmose paa Kalundborgbanen, der blev aabnet 1875. I 1879 havde vi meget store Skred baade Nord og Syd for Vejle paa den Banestrækning, der var aabnet 1868. I 1884 havde vi meget store Skred ved Østled mellem Horsens og Løsning, ogsaa en gammel Banestrækning. Foruden disse store Skred har der meget ofte fundet Skred af Dæmninger Sted rundt omkring paa Banerne, og det vil være ærede Medlemmer bekendt af de offentlige Blade, at der nu paa Grund af det fortsatte regnfulde Vejrlig har fundet mindre Skred Sted, eller at der i alt Fald er forekommet Revner i Dæmninger paa Kystbanen. Med Hensyn til Vørslevbanen skal jeg endnu bemærke, at saa vidt jeg har faaet oplyst, vil man kunne anse Arbejderne for fuldførte i Løbet af de allernærmeste Dage, saa at Strækningen atter kan befares i sin Helhed. Det er, hvad jeg med Hensyn hertil har at bemærke.

Endnu har jeg kun et Par smaa Spørgsmaal tilbage, det ene vedrører Spørgsmaalet om Restaurering af vore gamle historiske Mindesmærker, som er rejst af de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen). Her skal jeg bemærke, at Fordringen om, at der ved en saadan Restaurering skal tages de fornødne, baade historiske, kunstneriske og arkæologiske Hensyn, allerede har staaet Ministeriet klart gennem en Aarrække. Ved Restaureringen af Kronborg Slot har Spørgsmaalet om et Tilsyn hermed været rejst i Indenrigsministeriet allerede i 1895—96, og saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valg-